

ГЛАВА 11.

- 3 Ярость-та ми ся распали противъ пастыри-тъ,
И ^жще накажж ярцы-тъ,
Защото Господь на силы-тъ ^жпосѣти стадо-то си, домъ-тъ Іудинь,
И направи ^жгы като великолѣпенъ свой конь въ бой.
- 4 Отъ него ^жизлѣзе жгль-тъ,
Отъ него ^жколь-тъ,
Отъ него ратный-тъ лжжъ,
Отъ него всякой князь купно.
- 5 И ^жще бжджтъ като крѣпкы,
^жКоито тѣпчатъ *противоборитъ* въ калъ-тъ на пѣтища-та въ бой-тъ:
И ^жще ратувать, защото Господь е съ тѣхъ,
И всадници-тъ на коніе-тъ ^жще ся посрамятъ.
- 6 И ^жще укрѣпж Іудинь-тъ домъ,
И ^жще избавж Іосифовъ-тъ домъ,
И ^жще гы доведж пакъ на мѣсто-то имъ,
Защото ^жгы помиловахъ:
И ^жще бжджтъ като че не бѣхъ гы отхвърлили;
Защото азъ събмъ Господь тѣхенъ Богъ,
^жИ ^жще гы послушамъ.
- 7 И Ефремци-тъ ^жще бжджтъ като нѣкой крѣпкѣ,
И ^жсърдце-то имъ ^жще ся зарадува като отъ вино:
И чада-та имъ ^жще видятъ, и ^жще ся зарадувать:
Сърдце-то имъ ^жще ся развесели въ Господа.
- 8 ^жЩе имъ свирж, и ^жще гы съберж;
Защото азъ гы искушихъ;
И ^жще ся умножать, както ся бѣхъ умножили.
- 9 И ^жще гы насѣж между народы-тъ;
И ^жще мя поменжтъ въ отдалечены мѣста:
И ^жще живѣжтъ съ чада-та си, и ^жще ся вѣржжтъ.
- 10 И ^жще гы доведж отъ Египетскж-тж земѣж,
И гы съберж отъ Ассиріж:
И ^жще гы доведж въ земѣж-тж Галаадъ и въ Ливанъ,
И ^жне ^жще да имъ е доволна.
- 11 И ^жще прѣмине прѣзъ море-то съ съскърбъ,
И ^жще поразѣ волны-тъ въ море-то,
И всичкы-тъ дълбины на рѣжж-тж ^жще изсъхжтъ:
^жИ гордость-та на Ассиріж ^жще ся низложѣ,
И ^жскиптръ-тъ на Египетъ ^жще ся отнеме.
- 12 И ^жще гы укрѣпж въ Господа:
И ^жще ходятъ въ име-то му, говори Господь.

- 1 ^жОтвори, Ливане, двери-тъ си,
И да изде огнь кедры-тъ ти.
- 2 Извѣй, елхо, защото падиж кедръ-тъ;
Защото голѣмци-тъ быдохж обрани;
Извѣйте, джбѣ Васанскы,
Защото ^жнепристѣнна-та джбрава ся изсѣче.
- 3 Гласъ ^жся чуе отъ пастыри плачуущы;
Защото слава-та имъ ся грабж:
Гласъ на млады львовѣ рыкающы,
Защото величина-та Іорданова ся грабж.
- 4 Така говори Господь Богъ мой:
^жПаси стадо-то за кланіе-то,
- 5 Което ^жколіжтъ онѣзъ които сж го купили,
И не ся мыслятъ повинни:
А продаваущи-тъ го ^жказвать:
Благословенъ Господь, защото обогатѣхъ:
И сами-тъ му пастыри го не жалятъ.
- 6 За то нѣма да пожалѣж вече жители-тъ на тѣжъ земѣж, говори Господь;
Но ето, азъ ^жще прѣдамъ челоуѣцы-тъ
Всякого въ рѣжж-тж на свой-тъ си ближнѣжъ,
И въ рѣжж-тж на свой-тъ си царь:
И ^жще разорятъ земѣж-тж,
И не щж да гы избавж отъ рѣжж-тж имъ.
- 7 И ^жпасохъ стадо-то за кланіе-то, ^жей бѣдны-тъ на стадо-то. И си зѣхъ два жезла: единый-тъ нарѣкохъ Хубость, а другый-тъ нарѣкохъ Узы; и пасохъ стадо-то.
- 8 И истрѣбихъ трѣма пастыри ^жвъ единый мѣсець: и душа-та ми ся отечи отъ тѣхъ,
9 и душа-та имъ ся отвѣрж отъ мене. Тогазъ рѣкохъ:
Нѣма да въ пасж: ^жкоето умира нека умира; и което загынува нека загынува, и останжлы-тъ нека яджтъ всяко плѣтъ-тж на ближнѣ-то си.
- 10 И зѣхъ жезль-тъ си Хубость-тж, и го съсѣкохъ, за да униожж завѣтъ-тъ си, който направихъ съсѣ всичкы-тъ людіе.
- 11 И ся униожжи въ онзи день: и така бѣдни-тъ отъ стадо-то, които гледахж къмъ мене, познахъ наистинѣж че то бѣ слово-то Господне. И рѣкохъ имъ: Ако ви ся вижда добро, дайте ^жми мьдж-тж ми: ако ли не, отречѣте ѣж. И ^жпрѣтеглихъ за мьдж-тж ми тридесетъ сребрянника. И рече ми Господь: Хвърли гы ^жна грѣнчарь-тъ: почтена цѣна съ коѣмъ ся прѣцѣнихъ отъ тѣхъ! И зѣхъ тридесетъ-тъ сребрянника, и гы хвърлихъ въ домъ-тъ Господень на грѣнчарь-тъ.

ж Іез. 34; 17.
з Лук. 1; 68.
и Псал. 1; 9.
и Числ. 24; 17. 1 Цар. 14; 38.
и Іса. 19; 13.
и Іса. 22; 23.
и Псал. 18; 42.
и Іер. 3; 18. Іез. 37; 21.
и Осія 1; 7.

о Гл. 13; 9.
п Псал. 104; 15. Гл. 9; 15.
р Іса. 5; 26.
с Іса. 49; 19. Іез. 36; 37.
т Осія 2; 23.
у Втор. 30; 1.
ф Іса. 11; 11, 16. Осія 11; 11.
х Іса. 49; 20.

и Іса. 11; 15, 16.
ч Іса. 14; 25.
ш Іез. 30; 18.
щ Млх. 4; 5.
—
а Гл. 10; 10.
б Іса. 32; 19.
в Ст. 7.
г Іер. 2; 3. 50; 7.

д Втор. 29; 19. Осія 12; 8.
е Ст. 4.
ж Сов. 3; 12. Мат. 11; 5.
з Осія 5; 7.
и Іер. 15; 2. 43; 11.
і Ст. 7. Сов. 3; 12.
к Мат. 26; 15. Виж Ісх. 21 32.
л Мат. 27; 9, 10.